

БЕЛЕЖКИ

Бележка първа. На Крагуевачкия началникъ, за когото азъ говорихъ въ своята книга, името е Иванъ Митричевичъ, а на Зайчарския — Божичъ.

Бележка втора. Ако покойни Миливой Блазнавацъ би билъ живъ, то азъ не би написалъ следующитѣ редове. Миливой Блазнавацъ бѣше единъ отъ най-искренитѣ и най-честнитѣ работници за освобождението на Балканския полуостровъ. Нека говори кой що ще, а азъ ще да кажа, че Блазнавацъ бѣше назначенъ отъ самото Провидение да извърши голѣми дѣла. Азъ отъ чисто сърдце оплаквамъ тоя човѣкъ.

Бележка трета. Ако читателитѣ срещнатъ въ моята книга нѣкои погрѣшки или нѣкои непълноти, то нека ми опростятъ, защото тоя мой трудъ е пръвъ. Ако бжда живъ, то се надѣямъ следъ време да опиша моитѣ пжтувания по Влахия и по Сърбия после 1867 години. Надѣямъ се така сжщо да допълня и тая книга и да опиша живота и на други нѣкои български войводи, които трѣбва да бждатъ записани въ нашата нова история и да се славятъ во вѣки вѣковъ,

Бележка четвърта. Ако нѣкой пожелае да поправи нѣщо въ тая моя книга или да допълни нѣщо, то го моля да ми изпроводи бележитѣ си колкото се може по-скоро.

Бележка пета. Ако нѣкой знае нѣкоя пѣсень или нѣкое предание за Страшилъ войвода, за Манушъ войвода, за Рада войвода, за кърджалиитѣ и делибашитѣ, за Х. Димитровитѣ действия, за Тотя и пр., то го молимъ да ги запише и да ми ги изпроводи. Научаваме се, че Тотю-Филипъ е описалъ своитѣ подвиги и своитѣ битки съ турцитѣ. Добре би било, ако и той да би напечаталъ своитѣ забележки, защото твърде лесно могатъ да се изгубятъ.